

КОЛАБОРАТИВНА ФОРМА НАВЧАННЯ ПІД ЧАС ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ФІЛОЛОГІЧНОЇ СФЕРИ

Сьогодні науковці виділяють *традиційні* (сучасні підходи) та *нетрадиційні* підходи при підготовці фахівців філологічної сфери. Серед традиційних підходів найпоширенішими є: когнітивний, інформаційний, інноваційний, комунікативний, інтуїтивносвідомий, тематичний, прагматичний. До нетрадиційних підходів відносяться такі, як: проблемно-орієнтоване навчання (problem-based learning), «перевернутий клас» (flipped classroom), навчання з перервами (Space Learning), колаборативне навчання (collaborative learning), міждисциплінарне навчання (interdisciplinary learning) тощо.

Доцільно виокремити таку форму навчання як **Колаборативна** (або як її ще називають «навчання у співробітництві»), завдяки якій створюються умови для саморозвитку, самовдосконалення й самореалізації особистості. Таке навчання у співробітництві визначається як спільна організація навчання, за якої студенти з різними здібностями та інтересами співпрацюють у малих групах із метою завершення проекту чи вирішення проблеми [1].

Урахування ідей колаборативного навчання під час професійної підготовки майбутніх фахівців філологічної сфери акцентує увагу на системному підході до планування такого навчання з дотриманням певного алгоритму дій, а саме:

1. *Встановлення чітких групових цілей.* Застосування колаборативного навчання передбачає дотримання послідовності при виконанні таких дій, як встановлення групових цілей (одної мети), а також індивідуальної відповідальності кожного учасника навчального процесу. Варто також зазначити, що чітке визначення цілей та завдань дасть змогу заощадити час.

2. *Створення групи середнього розміру.* Ідеальною вважається група середнього розміру – п'ять студентів. Діяльність у невеликих групах (3, або менше студентів) не має достатньої різноманітності і, можливо, не дасть змоги мислити розбіжно (думки кожного учасника навчального процесу різняться). Натомість, негативним моментом вважається те, що у занадто великих групах не всі учасники беруть участь.
3. *Побудова довіри та сприяння відкритому спілкуванню.* Відкрите спілкування є ключовим у реалізації даного виду навчання. Успішне міжособистісне спілкування та побудова довіри між студентами має важливе значення. Дослідження показали, що емоційні питання та вирішення будь-яких міжособистісних проблем заохочують членів команди ґрунтовно пояснювати поняття один одному, а отже й отримувати більше від спільного навчання, розвивати комунікативну компетентність.
4. *Використання реальних проблем.* Експерти вважають, що навчання на основі проектів з використанням реальних проблем є набагато цікавішими для учасників тієї чи іншої групи. Замість того, щоб витратити час на розробку штучного сценарію, варто звернутися до проблем реального світу, які є ближчими і цікавішими для студентів.
5. *Навички вирішувати проблеми і критично мислити.* Реалізація та вдосконалення таких навичок забезпечується при дотриманні наступної покрокової процедури при розв'язанні певних проблем, а саме: визначення мети та цілей завдання; збір даних; генерація варіантів та напрямків дій; оцінка варіантів із використанням даних та цілей; отримання рішення; виконання рішення.

Таким чином, використання колаборативної форми навчання під час професійної підготовки майбутніх фахівців філологічної сфери у вищій школі є одним із засобів інноваційно-творчого вдосконалення освітнього простору, а отже і є доцільним. Методи та прийоми колаборативної форми підготовки підвищують у студентів мотивацію до навчання, стимулюють самостійність та відповідальність в умовах вирішення певних завдань в

групі, розвивають навички роботи в команді, відповідальність, прогностичність мислення та творчий підхід до вирішення завдань.

Література

1. Srinivas H. Collaborative Learning. Collaborative Learning Structures and Techniques. Texas: Teaching Resource Center. URL: <http://www.gdrc.org/kmgmt/c-learn/methods.html>.